

[Weikop.]

ærede minister på et andet område ikke fulgt et mindretal. Jeg tænker her på spørgsmålet om at tillade butikkerne at holde åbent til kl. 20 den 1. maj, vel at mærke, hvis den 1. maj falder på en søgnedag. I betragtning af, at butiksåbningen den første søndag i maj, og iøvrigt også i november, bortfalder, forekommer det mig under hensyn til skiftedagshandelen at være rimeligt at holde åbent 2½ time længere den 1. maj, hvis denne dag som sagt falder på en søgnedag. Man kan jo også spørge: Hvorfor den 1. november, som lovforslaget tillader, og ikke 1. maj? Lukkelovsforslaget følger ikke kommissionsbetænkningen på alle punkter, når der gøres undtagelse for smørrebrødsforretninger og kioskhandelen. Iøvrigt er hele kioskhandelen jo et problem, som kan være meget vanskeligt at løse, og hvor man fra visse sider kan være utilfreds med, at det område, kioskerne handler på, er så begrænset. Det skal jeg dog lade ligge i denne forbindelse. Men man giver altså i lovforslaget større frihed på nogle steder og begrænser den på andre, bl. a. med hensyn til salg af teaterprogrammer. Derfor mener jeg, at man ikke kan påberåbe sig kommissionsbetænkningen som motivering for ikke at tillade længere åbning den 1. maj.

Jeg skal iøvrigt afholde mig fra at komme ind på lovforslagets mange enkeltheder. Der er unægtelig mange enkeltheder i lukkeloven. Jeg skal forbeholde mig at tage stilling til alle disse spørgsmål i udvalget, men jeg vil udtale håbet om, at det skal lykkes at komme til enighed ikke alene om lørdagslukningen, men også om andre af lovforslagets enkeltheder, om hvilke der eventuelt vil kunne opstå divergenser. Indtil forholderne er sådan klarlagt, vil vi for vort vedkommende ikke tage nogen endelig stilling hverken til lørdagslukningen eller de øvrige spørgsmål, som er rejst i det foreliggende lovforslag.

Steen: Det er med tilfredshed, at jeg efter lovforslagets fremsættelse har forstået, at den højtærede handelsminister i modsætning til i fjor finder, at forholdene er så afklarede, at vi nu ikke igen behøver at gå til gennemførelse af en midlertidig forlængelse af lukkeloven, og at vi nu på grundlag af de erfaringer, vi har gjort, og den rigdom af materiale, der foreligger til belysning af spørgsmålet, kan gå til en realitetsforhandling om de problemer, der nu engang er at tage stilling til i forbindelse med lukkelovsspørgsmålet.

Det punkt, på hvilket interesse modsæt-

ningerne stadig træder stærkest frem, er tidspunktet for lørdagslukningen, og nu er den højtærede handelsministers overvejelser altså resulteret i forslaget om at bibeholde den ordning, der har været gældende gennem en årrække, nemlig at butikkerne om lørdagen lukker kl. 14. Jeg står lidt uforstående overfor det ærede medlem hr. Weikops bemærkning om, at den højtærede minister burde have taget standpunkt. Jeg har virkelig forstået det sådan, at den højtærede minister har taget et standpunkt, og det forslag, der foreligger her, er et udtryk for det standpunkt, han har taget.

Der er naturligvis altid en vis styrke i, som den højtærede minister her har gjort, at stille sig på det bestående, og som forholdene nu har udviklet sig, efter at folk har indstillet sig på, at sådan er det nu, har man efterhånden tilpasset sig dette, og det er vel også naturligt, at vi tager dette som udgangspunkt for de forestående forhandlinger. Men lad mig sige straks, at skulle det i denne omgang lykkes — vi skal jo engang have en ende på disse lukkelovsdiskussioner — at nå til fornøden enighed om en tidlig lørdagslukning, må det ske under den bestemte forudsætning, at der så for publikum er lejlighed til at handle om fredagen. Det skal forstås således, at butikkerne fredag aften så virkelig holder åbent indtil det tidspunkt, der er fastsat og forudsat i lukkeloven.

Det glæder mig naturligvis, at ministeren ved udarbejdelsen af lovforslaget har taget hensyn til den henstilling, jeg ved tidligere behandlinger af lukkelovsforslag har rettet til ham om, at vi kom bort fra den kollektive lukning i ferietiden, noget, der medførte, at kunderne kunne blive udsat for, at samtlige forretninger indenfor samme branche i en by holdt ferie på samme tidspunkt. Det er jo helt urimeligt. Men dette er nu efter lovforslagets regler klaret, idet en sådan lukning er direkte forbudt.

Vi vil under lovforslagets fortsatte behandling bestræbe os for, at det hele ikke bliver for stift og for rigoristisk, men at man, hvor det er praktisk muligt, søger at tillempe de almindeligt gældende regler efter det praktiske livs behov. Jeg tænker bl. a. på badesteder med tæt sommerbebyggelse, hvor der i sommermånederne opholder sig betydeligt flere mennesker end den øvrige del af året. Som oftest har disse mennesker, fordi de skal passe deres arbejde og virksomhed, først lejlighed til at komme ud til de pågældende steder med deres familier lørdag eftermiddag. Tit kommer der fremmede, budne og ubudne gæster, og da må